

Arrest

nr. 281 162 van 30 november 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 25 november 2020, diende op 25 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De adjunct-commissaris nam op 28 april 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 29 april 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 25/11/2020

Overdracht CGVS: 29/04/2021

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 maart 2022, van 8u48 tot 12u47, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Marie EL KHOURY loco meester Sylvie SAROLEA, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgal-clan te behoren. U bent geboren op X 1997 in de stad X in Somalië. Toen u acht à negen jaar oud was, vestigde uw familie zich in de stad Jeddah in Saudi-Arabië, waar u uw hele leven verbleef tot uw gedwongen deportatie naar Somalië in januari 2020.

In Jeddah werkte u als poetsvrouw voor een Saudische familie. U werd slecht behandeld waardoor u op een dag besloot om te vluchten. Op straat kruiste u echter enkele politieagenten die u arresteerden en naar een deportatiecentrum brachten, waar u een week verbleef vooraleer u naar Somalië werd gedeporteerd.

Eenmaal terug in Somalië ging u naar Tulo Adad om bij uw vader in te trekken. Op een avond kwam uw tante – die lid was van Al Shabaab – samen met andere Al Shabaab-leden naar jullie huis om een huwelijk voor te stellen tussen u en een Al Shabaab-lid. U weigerde, maar werd tegen uw wil toch meegenomen naar het huis van de man aan wie u beloofd was. U verbleef er negen dagen en kon toen ontsnappen, waarop u naar uw grootvader in Tulo Adad ging. Zijn zoon H. voerde u naar een huis in Bacad, waar u de nacht doorbracht, om u de volgende dag onder te brengen in een hotel in Mogadishu. Uw oom moederszijde nam contact op met een smokkelaar die u hielp om Somalië te verlaten.

Op 25 november 2020 kwam u België binnen, waar u dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor : een origineel besnijdenisattest, een originele aanvraag tot desinfibulatie, een origineel psychologisch attest en een origineel proces-verbaal van de politie.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een psychologisch attest voor opgesteld door psycholoog Marie Bodard op 9 maart 2022 te Namen. In dat attest wordt gesteld dat u bepaalde psychosomatische klachten hebt die gelinkt zijn aan uw ervaringen in Saudi-Arabië en Somalië. Er wordt onder meer gespecificeerd dat u kampt met slaapproblemen, mentale verwardheid en geheugenproblemen. Deze vaststellingen zijn echter gebaseerd op uw eigen verklaringen. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (Vragenlijst BPN Dienst Vreemdelingenzaken).

Wat betreft de mail van uw advocate waarin ze stelt dat u wenst gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en bijgestaan te worden door een vrouwelijke tolk dient opgemerkt dat de vraag u bij het begin van het persoonlijk onderhoud gesteld werd. U verklaarde dat het voor u geen probleem was om gehoord te worden door een mannelijke ambtenaar met bijstand van een mannelijke tolk en u voegde toe dat u uw problemen ook aan een man kan vertellen (CGVS, p. 4)

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië en Saudi-Arabië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw langdurig verblijf in Saudi-Arabië niet aannemelijk maakt. Ook verschaft u geen duidelijkheid over uw herkomstregio in Somalië.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op uw werkelijke herkomstregio in Somalië. Zo legt u tegenstrijdige en vreemde verklaringen af over uw regio van herkomst in Somalië. Op de DVZ geeft u in eerste instantie aan geboren te zijn in Mogadishu, wat u later laat aanpassen naar Tulo Adad (verklaring DVZ, punt 5). Op het CGVS gevraagd naar het interview op de DVZ, antwoordt u dat er eerst werd opgeschreven dat u geboren bent in Mogadishu, maar u eigenlijk geboren bent in Tulo Adad uit de provincie Galgaduud (CGVS, p. 5). Wat later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigt u opnieuw geboren te zijn in Tulo Adad (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere clans en subclans die voorkomen in uw regio in Somalië, antwoordt u dat u er niet lang bent gebleven en u enkel kort op het platteland verbleef (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat er dorpen zijn zoals Galgabo, Riis en Budbud (ibid.). Opgemerkt dat er niet naar dorpen maar naar clans wordt gevraagd, antwoordt u dat u geen clans uit uw regio kent, aangezien u in het huis bleef in het dorp en niet naar buiten ging (ibid.). Gevraagd om het dorp Tulo Adad te beschrijven zodat wij het ons beter kunnen voorstellen, antwoordt u kortweg dat jullie in een ijzeren huis woonden en uw grootvader kamelen en geiten had (CGVS, p. 22). Gevraagd om verder te vertellen, antwoordt u dat u niet naar buiten ging (ibid.). Gevraagd welke grote wegen er zijn in Tulo Adad, antwoordt u dat u er niet lang – zo'n drie maanden – bent gebleven bij uw terugkeer naar Somalië en u tijdens uw reis wel dorpen hoorde als Budbud en Galgabo (ibid.). Gevraagd in welk district Tulo Adad ligt, situeert u het onder Ceel Dheer (ibid.). Gevraagd waar Ceel Dheer ligt ten opzichte van Tulo Adad, antwoordt u dat u het niet kent, het niet weet en u er niet bent grootgebracht (ibid.). Opgemerkt dat u er wel bent grootgebracht, aangezien u eerder verklaarde er tot uw acht à negen jaar gewoond te hebben, antwoordt u er niet grootgebracht te zijn, maar geboren te zijn in Boondheere, waar uw ouders trouwden (ibid.). Ter bevestiging gevraagd of u geboren bent in Boondheere, antwoordt u affirmatief (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen. Opgemerkt dat u eerder op het CGVS en de DVZ verklaard heeft in Tulo Adad geboren te zijn, geeft u de weinig bevredigende verklaring Tulo Adad te hebben aangegeven omdat uw vader daarvan afkomstig is (CGVS, p. 23). Gevraagd of Boondheere een stad is of u de wijk in Mogadishu bedoelt, antwoordt u dat het een district is in Mogadishu (ibid.). Opgemerkt dat u dus geboren en grootgebracht bent in Mogadishu en gevraagd of u wel vanuit Saudi-Arabië bent teruggekeerd naar Tulo Adad, antwoordt u affirmatief (ibid.).

Het feit dat u meermaals tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw herkomstregio doet sterk twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarnaast blijkt uw kennis over Mogadishu ook zeer beperkt voor iemand die er geboren en opgegroeid is. Gevraagd welke andere wijken er zijn in Mogadishu, antwoordt u naast de kwestie dat uw moeder u vertelde dat jullie in Boondheere woonden vlakbij de moskee Haji Jabarow (ibid.). Gevraagd welke andere wijken of districten er in Mogadishu zijn, antwoordt u de andere districten niet te kennen, maar dat u wel Boondheere kent en er naast jullie El Awmude was (ibid.). Gevraagd of u nog andere namen van wijken of districten in Mogadishu kent, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom u in Mogadishu bent geboren als uw ouders niet van de hoofdstad afkomstig zijn, antwoordt u dat uw vader en moeder elkaar daar ontmoet hebben en uw moeder van een andere clan is (ibid.). Gevraagd wat uw ouders in Mogadishu deden, antwoordt u naast de kwestie dat zij elkaar daar leerden kennen (ibid.). Gevraagd waarom uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, aangezien ze daar niet geboren zijn, antwoordt u dat u het niet weet, maar uw ouders zeiden dat u daar geboren was (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom uw ouders naar de hoofdstad zijn gegaan, antwoordt u opnieuw naast de kwestie dat uw vader en moeder daar getrouwd zijn (CGVS, p. 23 en 24). Nogmaals gevraagd waarom zij – elk apart – naar de hoofdstad zijn gegaan, antwoordt u ontwijkend dat iedereen die wil naar de hoofdstad kan gaan en uw moeder niet van Tulo Adad is (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd op welke leeftijd uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, vraagt u zich af hoe u dat kan weten (ibid.). Opgemerkt dat ze u daarover kunnen hebben verteld, antwoordt u dat u altijd aan het werken was voor zover u zich kon herinneren (ibid.). Gevraagd waar in Somalië Mogadishu ligt, vraagt u zich af wat met die vraag bedoeld wordt (ibid.). Gevraagd waar in Somalië u Mogadishu zou situeren, antwoordt u enkel te weten dat het in de provincie Banadir ligt (ibid.). Gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Mogadishu liggen, antwoordt u het niet te weten (ibid.).

Het is zeer merkwaardig te noemen dat u amper iets weet over de stad waar u geboren bent en verbleef tot uw acht à negen jaar. Ook is het vreemd dat u helemaal niets weet over de beweegredenen van uw ouders om zich in Mogadishu te vestigen.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat er aan uw langdurig en onafgebroken verblijf als Somalisch vluchteling in Saudi-Arabië evenmin enig geloof kan worden gehecht. Zo kan u geen documenten voorleggen die uw verblijf in Saudi-Arabië bewijzen en legt u inconsistente verklaringen af over een eventueel repatriëringsdocument. Gevraagd naar documenten die uw verblijf in Saudi-Arabië bewijzen, antwoordt u dat u geen verblijfsvergunning had (CGVS, p. 6). Gevraagd of u een repatriëringsdocument heeft, antwoordt u in eerste instantie dat ze het hebben afgenomen op de luchthaven in Somalië (ibid.). Gevraagd wie het repatriëringsdocument afnam, antwoordt u dat ze het afnemen als je het vliegtuig verlaat (ibid.). Gevraagd waarom ze het repatriëringsdocument afnemen, antwoordt u naast de kwestie dat u al uw spullen hebt achtergelaten in uw dorp in Somalië (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom ze het repatriëringsdocument afnemen, antwoordt u dat ze u enkel een boardingpass en ticket geven en het papier waarop uw foto staat afnemen op de luchthaven (ibid.). Gevraagd of u ooit een officieel repatriëringsdocument heeft ontvangen, antwoordt u enkel een boardingpass te hebben gekregen die u achterliet in Tulo Adad (CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd of u in Saudi-Arabië ooit een officieel repatriëringsdocument heeft ontvangen, antwoordt u van niet en dat ze het niet aan u geven (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen.

Bovendien kan u geen doorleefde verklaringen afleggen over de motieven van uw ouders om destijds Somalië te verlaten. Gevraagd waarom uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u dat u hoorde dat er een conflict was (CGVS, p. 9). Gevraagd welk conflict dat is, antwoordt u dat u het zich zelf niet herinnert, maar er oorlog was, en u uw moeder erover hoorde vertellen toen zij bezoek kreeg voor de Hadj-rituelen (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat uw moeder zei dat er oorlog was in het land en uw vader erg ziek is geworden (CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd welke oorlog er gaande was, antwoordt u dat u het niet weet, u het zich niet herinnert en u er enkel over hoorde via uw moeder (CGVS, p. 10). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de oorlog waardoor uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u zich niets te herinneren over die oorlog (ibid.). Nogmaals gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de oorlog waardoor uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u zich niets te herinneren, maar u hoorde dat Somalië niet veilig was (ibid.). Gevraagd wie tegen wie vocht tijdens die oorlog, antwoordt u dat u de clans niet goed kende, u altijd werkte en u geen tijd had om iets te leren (ibid.). Gevraagd waarom er toen oorlog was in Somalië, antwoordt u dat er meerdere clans wonen in Somalië en er vaak clanconflicten zijn (ibid.). Gevraagd waarom er oorlog was toen u Somalië verliet, antwoordt u het zich niet te herinneren, aangezien u jong was (ibid.). Gevraagd of uw ouders daar later nooit over vertelden, antwoordt u dat uw moeder u enkel zei dat zij jullie naar Saudi-Arabië had gebracht toen jullie jong waren en u altijd vroeg om te werken (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat uw vader jullie verlaten heeft toen jullie nog jong waren en u hem pas recent terug zag in Somalië (ibid.). Opgemerkt dat het vreemd lijkt dat u eigenlijk niets weet over de redenen waarom uw ouders in de tijd Somalië verlaten

hebben, antwoordt u dat zij enkel vertelden dat er oorlog was in Somalië (ibid.). Opgemerkt dat u niets lijkt te weten over die oorlog wat vreemd lijkt aangezien het de reden was van het vertrek van uw ouders, antwoordt u altijd aan het werk was, u geen tijd had om vragen te stellen aan uw moeder en u bang was gearresteerd te worden door de politie (CGVS, p. 10 en 11).

Verder blijkt uw kennis over Jeddah zwaar ondermaats voor iemand die er beweert bijna vijftien jaar gewoond te hebben. Gevraagd waar in Saudi-Arabië Jeddah ligt, antwoordt u de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 11). Gevraagd waar in Saudi-Arabië u Jeddah zou situeren, antwoordt u nogmaals de vraag niet te begrijpen (ibid.). Opgemerkt dat Jeddah een plaats is in Saudi-Arabië en gevraagd om Jeddah te situeren in Saudi-Arabië, vraagt u zich af of er gevraagd wordt naar waar u woonde in Jeddah (ibid.). Opgemerkt dat dat niet de vraag is en nogmaals gevraagd waar in Saudi-Arabië Jeddah ligt, antwoordt u dat Jeddah in Saudi-Arabië ligt, er aan de ene kant Mekka is en aan de andere kant Riyad en Jeddah valt onder Mekka (ibid.). Gevraagd of u de windrichtingen kent, antwoordt u van niet, maar dat u wel de wijken van Jeddah kan zeggen (ibid.). Nogmaals gevraagd of u de windrichtingen zoals het noorden, zuiden en oosten kent, antwoordt u dat niet geleerd te hebben (ibid.). Gevraagd in welke provincie Jeddah ligt, vraagt u zich af wat met die vraag bedoeld wordt en geeft u aan geen provincie te kennen (ibid.). Gevraagd of ze in Saudi-Arabië met provincies werken, antwoordt u dat er provincies zijn zoals Jedda, Damam, Riyad, Abha en Jazan, maar u daar niet ging (ibid.). Gevraagd in welke provincie Jeddah ligt, antwoordt u dat ontwijkend dat u hoorde dat Riyad de hoofdstad is en Jeddah de tweede grootste stad (ibid.). Gevraagd of Jeddah in een bepaalde provincie ligt, antwoordt u dat u er niet over hoorde, u altijd bezig was met werk en u niet buiten kwam (CGVS, p. 12). Gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Jeddah liggen, vraagt u zich af of er gepeild wordt naar andere provincies dicht bij Jeddah (ibid.). Nogmaals gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Jeddah liggen, antwoordt u naast de kwestie dat er in Jeddah wijken zijn zoals Kilo Arba'a en Kilo Tamanja (ibid.). Gevraagd of u weet wat een dorp of stad is, verwijst u naar het dorp waar u geboren bent (ibid.). Opgemerkt dat dat inderdaad een plaats is en gevraagd welke plaatsen dicht bij Jeddah liggen, antwoordt u dat u enkel de wijken kent, u niets anders weet en u vaak binnen bleef (ibid.). Opgemerkt dat het toch niet kan zijn dat u daar woonde van uw acht of negen jaar, maar u geen plaatsen kent die dicht bij Jeddah liggen, geeft u het weinig bevredigende antwoord dat u binnen in een huis werkte en je dat enkel kan weten als je naar huwelijksfeesten in andere plaatsen gaat (ibid.). Gevraagd of u dan geen enkele plaats, dorp of stad kent dicht bij Jeddah, antwoordt u dat u niets hoorde over de omgeving van Jeddah en u enkel plaatsen in Jeddah zelf kent (ibid.). Gevraagd hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u dat u één keer naar de zee werd gebracht met de auto van het gezin (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u naast de kwestie dat u er maar één keer bent geweest en u meestal thuis bleef (ibid.). Gevraagd of u weet hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd of de zee dichtbij of veraf is, antwoordt u dat u het niet kan weten, aangezien je in de auto voor de kinderen zorgt en niet weet hoe lang de rit duurt (ibid.). Gevraagd of u lang in de auto zat richting zee, antwoordt u het niet exact te weten, maar u denkt dat het een twintigtal minuten was (ibid.).

Het is zeer merkwaardig te noemen dat u Jeddah niet kan situeren in Saudi-Arabië, u geen dorpen of steden in de omgeving kent en u niet weet dat Jeddah een havenstad is en dus aan de zee zelf gelegen is (zie administratief dossier).

Ook is het vreemd dat u in Saudi-Arabië amper contact had met Somaliërs. Hiernaar gevraagd, antwoordt u enkel frequent contact te hebben gehad met Mama H., waarvan jullie een huis huurden (CGVS, p. 27). Gevraagd van waar uit Somalië zij afkomstig is, antwoordt u dat haar clan Hawadle is (ibid.). Gevraagd uit welke regio uit Somalië zij afkomstig is, antwoordt u enkel te weten dat zij van Somalië is en tot Hawadle behoort (ibid.). Gevraagd waarom Mama H. van Somalië naar Saudi-Arabië is gegaan, antwoordt u naast de kwestie dat zij er al lang was (ibid.). Gevraagd waarom, antwoordt u opnieuw naast de kwestie dat haar kinderen in Europa zijn (ibid.). Gevraagd waarom Mama H. naar Saudi-Arabië ging, antwoordt u nogmaals naast de kwestie dat u niet weet wanneer zij er gekomen is, maar ze er al lang was (ibid.). Opnieuw gevraagd waarom Mama H. naar Saudi-Arabië ging, antwoordt u dat u het niet kan weten, maar zij er wel woont (CGVS, p. 28). Gevraagd met welke Somaliërs u nog contact had in Saudi-Arabië, verwijst u naar de vriendinnen van uw moeder (ibid.). U kan nog antwoorden op vragen naar hun namen en clans, maar als u gevraagd wordt waarom zij Somalië verlaten hebben, antwoordt u het niet te weten aangezien u niet met hen praatte (ibid.). Gevraagd met welke Somaliërs u nog contact had in Saudi-Arabië, antwoordt u met niemand telefonisch contact te hebben gehad (ibid.). Opgemerkt dat het niet over telefonisch, maar fysiek contact gaat en gevraagd met welke Somaliërs u nog frequent contact had in Saudi-Arabië, antwoordt u enkel frequent contact te hebben gehad met de Mama die een kamer verhuurde aan uw moeder (ibid.).

Het is zeer vreemd dat u als Somalisch vluchteling in Saudi-Arabië tijdens een verblijf van bijna vijftien jaar met slechts één Somaliër frequent contact had, van wie u dan nog niet weet waarom zij destijds Somalië verlaten heeft en vanwaar uit Somalië zij afkomstig is.

Ten slotte is het ook merkwaardig dat u niet kan aangeven wat u opviel bij terugkeer naar Somalië. Gevraagd naar uw eerste indruk van Somalië toen u terugkeerde uit Saudi-Arabië, antwoordt u dat u blij was om terug te keren, aangezien u problemen had (CGVS, p. 30). Opgemerkt dat u Somalië voor het eerst na lange tijd terugzag en gevraagd wat uw indruk was, antwoordt u dat u Saudi-Arabië gewoon was, u naar uw vader ging en het leven anders was (ibid.). Gevraagd op welke manier het leven anders was, antwoordt u dat u mishandeld werd door die man (ibid.). Gevraagd naar de grote, algemene verschillen tussen Somalië en Saudi-Arabië, antwoordt u naast de kwestie dat in Saudi-Arabië de deportatie het probleem was (ibid.). Opgemerkt dat u net zelf verklaarde grootgebracht te zijn in Saudi-Arabië en dat land gewoon te zijn en gevraagd wat u opviel aan Somalië bij terugkeer en wat de grote verschillen waren met Saudi-Arabië, antwoordt u dat u niets opviel en u het vreemd vond om naar het platteland te gaan (ibid.). Gevraagd of er nog andere zaken waren die u opvielen, antwoordt u dat niets u opviel en u mentaal niet stabiel was (ibid.). Opgemerkt dat Somalië en Saudi-Arabië toch heel verschillende landen zijn en gevraagd hoe u dat merkte in het dagelijks leven, antwoordt u kortweg dat Somalië niet veilig is door de oorlog (ibid.).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op uw werkelijke herkomstregio en uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar Europa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Tulo Adad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somaliland enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somaliland anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 16.03.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om

internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.). Ten slotte werd u op het einde van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw herkomst en andere verblijfplaatsen, namelijk uw verblijf in Saudi-Arabië en Tulo Adad en uw geboorte in Mogadishu (CGVS, p. 32). U wenst echter niets te wijzigen aan uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u voorgelegd psychologisch attest werd hierboven reeds besproken. Er dient nog toegevoegd dat dit attest niet werd opgesteld door een psychiater doch door een psycholoog en dat nergens wordt verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit de door u verklaarde psychische problematiek kan worden afgeleid. Voorts dient herhaald dat dergelijke attesten gebaseerd zijn op de door de patiënt zelf aangehaalde symptomen. Daarnaast stelde u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS dat u reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken beschikte over psychologische attesten, maar dat u deze niet hebt voorgelegd omdat u de tolk niet goed begreep (CGVS, p. 4). Het is dan ook zeer bevreemdend dat u uiteindelijk slechts één attest hebt voorgelegd dat dateert van 9 maart 2022 terwijl uw onderhoud op de DVZ plaatsvond op 27 april 2021. Wat het door u voorgelegd proces-verbaal van de politie betreft, kan worden opgemerkt dat u zich dient te wenden tot de Belgische autoriteiten. Betreffende de door u voorgelegde aanvraag tot defibrilatie en besnijdenisattest betreft, dient te worden verwezen naar het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke herkomstregio en verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar Europa. Bijgevolg biedt u de Belgische asielinstanties geen zicht op waar en in welke omstandigheden u verbleef voor uw komst naar Europa. Bovendien drukt u zelf duidelijk uw wens uit om niet over te gaan tot defibrilatie en koppelt u ook geen vrees aan een eventuele de- of herindefibrilatie bij terugkeer naar Somalië (CGVS, p. 32 en 33).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een appreciatiefout aan en een schending van artikelen 48/3 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet aan.

In eerste instantie gaat verzoekster in op haar mentale toestand en kwetsbaar profiel.

Verzoekster stelt vooreerst dat ze, gelet op haar zeer kwetsbare mentale gezondheidstoestand, nood had aan bijzondere procedurele steunmaatregelen, doch er geen steunmaatregelen werden verleend. De bestreden beslissing stelt hierbij dat verzoekster ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken deze nood niet kenbaar maakte.

Verzoekster was bij het registreren van haar aanvraag net aangekomen in België en niet vergezeld van een raadsman, noch had ze contact gehad met een sociaal assistent. Het kan haar bijgevolg niet verweten worden dat ze haar nood aan bijzondere steunmaatregelen niet kenbaar maakte.

De wet bevat trouwens geen vereiste dat men deze bijzondere procedurele noden bij de registratie van het verzoek moet vermelden. Enerzijds kunnen zich tijdens de asielprocedure procedurele behoeften voordoen, anderzijds is het de vraag hoe ervoor kan worden gezorgd dat het begrip "procedurele behoeften" naar behoren aan verzoekster is uitgelegd bij haar registratie.

De psycholoog van verzoekster heeft een gedetailleerd en geïndividualiseerd rapport opgemaakt waaraan de bestreden beslissing geen aandacht geeft (Documenten, stuk 6, nr. 3).

Verzoekster heeft ook gedurende haar persoonlijk onderhoud meerdere keren verwezen naar haar kwetsbare toestand.

De bestreden beslissing miskent de regelgeving in deze, doordat de commissaris-generaal zijn eigen (zeer subjectieve) appreciatie laat gelden, zonder enig medisch onderzoek, noch passend "tegenonderzoek" van de documenten die door verzoekster voorgelegd werden.

De bestreden beslissing motiveert geenszins waarom een medisch onderzoek niet noodzakelijk is en heeft verzoekster ook niet *"ingelicht dat zij op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan regelen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade."* (artikel 48/8, § 1 en 4, van de Vreemdelingenwet).

In tegenstelling tot artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet werd bijgevolg niet op passende wijze rekening gehouden met de bijzondere procedurele noden van verzoekster. Ze betwist de beoordeling van de bestreden beslissing en zij kon die niet vroeger aanvechten.

Voorts, naast *"haar kwetsbaarheid, slaapproblemen, mentale verwardheid en geheugenproblemen"*, benadrukt verzoekster dat ze ongeschoold is.

Gelet op het bovenstaande diende er rekening te worden gehouden met het profiel van verzoekster, *quod non*.

In tweede instantie stelt verzoekster de motieven van de bestreden beslissing ter discussie.

Verzoekster stelt, over haar werkelijke herkomstregio in Somalië, dat ze is geboren in Mogadishu, in de district Boondheere, waar haar ouders trouwden.

Verzoekster vermeldde Tulo Adad bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat haar vader afkomstig is uit Tulo Adad. Haar regio van herkomst, en deze van haar familie, is vervolgens Tulo Adad. Dit is ook waar ze verbleef na haar terugkeer uit Saudi-Arabië .

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekster te weinig kennis had van Mogadishu, herinnert verzoekster aan het feit dat ze ongeveer 8 à 9 jaar oud was wanneer ze Mogadishu verliet en ze ook niet naar school ging. Ze herinnert zich heel weinig en haar verklaringen zijn beperkt tot wat ze hoorde van haar ouders.

Verzoekster kon wel haar huis situeren.

Verzoekster weet verder niet waarom haar ouders naar de hoofdstad verhuisden en heeft dit nooit gevraagd.

Voorts meent de bestreden beslissing dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent *"de repatriëringsprocedure uit Saudi-Arabië"*.

De verklaringen van verzoekster zijn echter niet tegenstrijdig. Ze had geen verblijfsdocument in Saudi-Arabië en werd gearresteerd en naar een deportatiecentrum gebracht.

Daar heeft ze de informatie gekregen dat ze naar Somalië ging gestuurd worden, ze kreeg enkel een boardingpass. Andere documenten werden afgeleverd, maar deze heeft ze niet in haar bezit gehad, noch heeft ze deze kunnen meenemen thuis. Verzoekster herhaalt dat ze ongeschoold is en dat ze de naam van de documenten niet kent.

De bestreden beslissing stelt verder dat verzoekster geen doorleefde verklaringen kon afleggen omtrent *“de redenen voor het vertrek van haar ouders uit Somalië”*.

Verzoekster was amper 8 jaar oud toen haar ouders vertrokken naar Saudi-Arabië.

Ze herinnert zich enkel dat er een conflict, een oorlog was in Somalië, de veiligheidssituatie slecht was, dat er clanconflicten speelden en dat haar vader ziek was.

De verklaringen van verzoekster komen overeen met wat er rond 2005 gebeurd is in Somalië. Amnesty International merkt dit in het bijzonder op, met betrekking tot de gebeurtenissen die op dat moment in Somalië en in de regio van verzoeker plaatsvonden (verzoekschrift, stuk 3). Het is onredelijk om verzoekster te verwijten geen details te kennen over de oorlog die de oorzaak was van de vlucht van haar ouders uit Somalië.

De bestreden beslissing stelt verder dat verzoeksters *“kennis over Jeddah”* ondermaats is.

Opnieuw herinnert verzoekster eraan dat ze ongeschoold is, dat Saudi-Arabië niet haar land van herkomst is, dat ze illegaal in Saudi-Arabië verbleef en dat ze weinig, om niet nooit te zeggen, rondliep in Saudi-Arabië.

Verzoekster begreep de helft van de vragen over Jeddah niet. Ze kent zelfs de windrichtingen niet. Verzoekster kent het verschil niet tussen steden, provincies en regio's, hetgeen telkens blijkt uit haar verklaringen.

Uiteindelijk heeft ze toch Jeddah bij Mekka gesitueerd en gezegd dat aan de andere kant Riyad was, wat correct is. Ze heeft ook kunnen meedelen dat Riyad de hoofdstad was van Saudi-Arabië en dat er verschillende *“provincies”* bestaan: Jeddah, Damam, Riyad, Abha, Jazan (dit zijn eigenlijk de hoofdsteden van de provincies).

Ze heeft ook juist Jeddah als de *“tweede grootste stad”* geïdentificeerd en gezegd dat het onder Mekka valt, dus heeft ze juist de provincie van Jeddah geïdentificeerd. Ze heeft ook wijken in Jeddah kunnen noemen: Kilo Arbaa en Kilo Tamanja.

Verzoekster vermeldde ook dat Jeddah aan de zee ligt aangezien ze, de enige keer waar ze de zee gezien heeft, een twintigtal minuten in de auto was. Zo ziet men dat verzoekster geen enkele kennis heeft op geografisch vlak, maar dat ze wel juiste antwoorden geeft vanuit haar leefwereld. Het is vervolgens fout te beweren dat verzoekster niet weet dat Jeddah een havenstad is.

Vragen over Jeddah zelf, over haar wijk in Jeddah en over haar dagelijks leven daar werden niet aan verzoekster gesteld, hoewel ze gelet op haar ongeschooldheid en haar ervaringen in Jeddah op zulke vragen het best had kunnen antwoorden.

Over *“de contacten van verzoekster in Saudi-Arabië met andere Somaliërs”*, acht de bestreden beslissing het *“vreemd”* dat verzoekster amper contact had met Somaliërs toen ze in Saudi-Arabië woonde.

Verzoekster verklaarde dat ze contact had met Mama H., afkomstig uit het clan Hawadle. Ze heeft kinderen in Europa en woonde al heel lang in Saudi-Arabië.

Voor de rest had verzoekster geen andere contacten, haar moeder had vrienden, maar verzoekster zag ze niet veel.

Verzoekster herhaalt dat hun situatie in Saudi-Arabië slecht was, ze hadden geen verblijfsvergunningen en liepen het risico steeds gearresteerd te worden. Ze hebben vervolgens niet met andere Somaliërs gesocialiseerd om het risico van arrestatie te verminderen.

Over *“wat verzoekster opviel bij terugkeer naar Somalië”* vindt de bestreden beslissing het merkwaardig dat verzoekster dit niet kan aangeven.

Verzoekster heeft wel elementen naar voren gebracht: ze vond het raar om naar het platteland te keren, nadat ze jaren in een stad heeft gewoond, ze benadrukte dat ze heel vlug problemen kende, dat Somalië niet veilig was en dat ze mentaal niet stabiel was.

Verzoekster heeft veel verteld over Tulo Adad, over wat daar gebeurd is en hoe ze uiteindelijk haar dorp heeft verlaten.

De bestreden beslissing schuift deze kennis terzijde.

In derde instantie voert verzoekster elementen aan die aantonen dat zij de Somalische nationaliteit bezit en daadwerkelijk (recent) uit Mogadishu, Jeddah en Tulo Adad afkomstig is.

De bestreden beslissing lijkt niet te betwisten dat verzoekster de Somalische nationaliteit bezit, maar er wordt haar wel verweten geen duidelijk zicht te bieden op haar herkomstregio en van haar verblijfplaatsen voorafgaand aan haar komst naar Europa.

Veel van deze elementen kent verzoekster om aannemelijke redenen niet: zij is niet opgeleid, is niet naar school geweest en is voortdurend thuis opgesloten gebleven, zonder sociale contacten behalve deze van haar familie.

Zij kent echter wel vele andere elementen, die getuigen van een echt *“gevoel”*, een echte *“ervaring”* - elementen die zij niet zomaar *“gezocht/uitgevonden”* had kunnen hebben.

In tegenstelling tot de relatief *“onpersoonlijke”* elementen waarvan de bestreden beslissing verzoekster verwijt dat zij ze niet kent, kan verzoekster dingen vertellen die verband houden met wat haar persoonlijk, rechtstreeks, in het dagelijks leven, heeft geraakt. Onder meer de namen van haar burens, de samenstelling van haar huis, de regio van Tulo Adad en de regio van Jeddah zijn haar bekend.

En er wordt ook niet betwist dat zij Somali spreekt, op een manier die overeenstemt met de uitspraak van de regio waarvan zij zegt dat zij afkomstig is. Ze kan ook Arabisch spreken, wat overeenkomt met haar relaas.

Al deze elementen komen overeen met traumatische periodes in haar leven – de vlucht van Somalië toen ze nog een kind was, risico's tot arrestaties in Saudi-Arabië, repatriëring, problemen met Al-Shabaab in Tulo Adad, ... Zij kunnen niet worden vergeleken met de secundaire elementen die de bestreden beslissing verzoekster verwijt niet te kennen.

In vierde instantie zet verzoekster uiteen dat zij om deze redenen in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

In ondergeschikte orde meent verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Ze licht toe als volgt:

“Het CGVS is van mening dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit Tulo Adad. Voor deze reden besluit het CGVS dat de “subsidiaire beschermingsstatus” niet verleend kan worden aan verzoekster.

Verzoekende partij kan deze redenering niet volgen. Er moet herinnerd worden dat verzoekster met gedetailleerde verklaringen heeft bewezen dat zij onlangs in de regio heeft gewoond (zie supra, punt 2.1.).

In casu moet immers erkend worden dat zij afkomstig is uit een land dat verwickeld is in een niet-internationaal gewapend conflict tegen niet-statelijke gewapende groepen, met name Al-Shabaab. De nationaliteit van verzoekster wordt niet betwist.

De noodzaak om rekening te houden met deze situatie wordt door verweerster sinds 2017 erkend:

« Il ressort des informations disponibles que le niveau de la violence et l'impact du conflit armé varient fortement d'une région à l'autre. Ces différences régionales marquées caractérisent le conflit en Somalie. C'est pourquoi le commissaire général tient non seulement compte de la situation actuelle en Somalie pour évaluer le besoin de protection, mais également de la situation sécuritaire dans la région d'origine du demandeur d'asile » (stuk 4).

Zoals de UNHCR opmerkt (stuk 5):

« In light of the information presented in these Protection Considerations, applicants may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(a) or Article 15(b) on the grounds of a real risk of the relevant forms of serious harm (death penalty⁸⁹ or execution; or torture or inhuman or degrading treatment or punishment⁹⁰), either at the hands of the State or its agents, or at the hands of Al-Shabaab and related groups. Equally, in light of the fact that Southern and Central Somalia continues to be affected by a noninternational armed conflict and in light of the information presented in these Protection Considerations, applicants originating from or previously residing in conflict-affected areas may, depending on the individual circumstances of the case, be in need of subsidiary protection under Article 15(c) on the grounds of a serious and individual threat to their life or person by reason of indiscriminate violence.

In the context of the non-international armed conflict in Southern and Central Somalia, factors to be taken into account to assess the threat to the life or person of an applicant by reason of indiscriminate violence in a particular part of the country include those outlined above in Section III.B.I with reference to the analysis of "generalized violence" under UNHCR's broader mandate.

These factors, either alone or cumulatively, may be found to give rise to a situation in a particular part of Southern or Central Somalia that is sufficiently serious to engage Article 15(c) without the need for the applicant to demonstrate individual factors or circumstances increasing the risk of harm. Where, after all relevant evidence has been considered, this is found not to be the case in the part of Southern or Central Somalia from which the applicant originates, it falls to be considered whether the applicant's individual characteristics are such as to reveal specific vulnerabilities which, combined with the nature and the extent of the violence, give rise to a serious and individual threat to the applicant's life or person.

In zijn Sufi en Elmi arrest heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geoordeeld dat de wijdverbreide en wijdverbreide situatie van geweld in de regio van Mogadishu zo extreem was dat iedereen daar ernstig gevaar liep onmenselijk te worden behandeld. Bij deze conclusie is rekening gehouden met verschillende factoren, zoals het grote aantal burgerslachtoffers en interne expats en de aard van het conflict in Somalië.

"§248. In reaching this conclusion the Court has had regard to the indiscriminate bombardments and military offensives carried out by all parties to the conflict, the unacceptable number of civilian casualties, the substantial number of persons displaced within and from the city, and the unpredictable and widespread nature of the conflict"

In Frankrijk heeft de "Conseil National du Droit d'Asile" (CNDA) meermaals subsidiaire bescherming verleend (e.g. CNDA, 31 maart 2011, M. A., n°100013192 - stuk 6).

In België heeft de RvV in zijn arrest van 21 september 2012 het belang van het onderzoek naar de subsidiaire bescherming van personen uit Somalië - quod non in deze zaak - benadrukt:

« 6.3.3. Au vu des observations qui précèdent, le Conseil estime que la partie défenderesse n'a pas procédé à une analyse aussi minutieuse que possible de l'ensemble des éléments présentés par le requérant afin d'attester de sa nationalité somalienne, que ce soit en tentant de contacter l'association en question ou un ancien responsable du camp St Anne ou en se renseignant sur la provenance des réfugiés ayant peuplés ce camp. Cette analyse est d'autant plus cruciale que si elle mène à la conclusion de la réalité de la nationalité somalienne du requérant, l'examen de la protection subsidiaire au regard de l'article 48/4, §2, c) de la loi du 15 décembre 1980 s'impose en l'espèce ».

Daarboven is verzoekster zeer kwetsbaar, zoals hierboven aangetoond."

2.1.2. Stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- Rapport "Les civils en Somalie, cibles et victimes ordinaires" van Amnesty International van 2008 (stuk 3);
- "Note de politique de traitement Somalie" van het Commissariaat-generaal van 25 augustus 2017 (stuk 4);
- UNCHR's «International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia» van januari 2014 (stuk 5);
- Rechtspraak van CNDA, 31 maart 2011, M. A., N°10013192 (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota van 16 november 2022 legt verzoekster volgende stukken neer:

- een nationaliteitsbewijs van 7 juli 2022;
- een afspraak met Cémarie op 20 december 2022;
- een mail van 25 juni 2021 met daarin de vraag dat er een vrouwelijke protection officer en tolk diende te worden aangesteld.

Met betrekking tot verzoeksters besnijdenis merkt verzoekster op dat ze een afspraak heeft gemaakt voor een desinfectatie. Ze zal geopend terugkeren en zal worden beledigd.

Verzoekster merkt hierbij op dat ze diende te worden gehoord door een vrouwelijke protection officer. Haar advocaat stuurde een mail met deze vraag, maar hier werd geen gehoor aan gegeven. Verzoekster verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad inzake de beoordeling van VGV en vraagt dat zij opnieuw wordt gehoord door een vrouwelijke protection officer die kennis heeft van en getraind is in seksueel en gender-gerelateerd geweld.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met bijzondere procedurele noden in haar hoofdte omwille van haar kwetsbare mentale gezondheid.

In zoverre verzoekster van mening is dat een gebrekkig onderzoek gebeurde van verzoeksters mentale gezondheidstoestand, merkt de Raad op dat artikel 18 van de Richtlijn 2013/32/EU het medisch onderzoek regelt. Er bestaat hierbij geen absolute verplichting om over (de resultaten van) een medisch onderzoek te beschikken. Verzoekster kan, zoals in deze zaak is gebeurd, steeds op eigen initiatief een psychologisch onderzoek laten uitvoeren. De commissaris-generaal is evenmin verplicht om over de neergelegde medische attesten een professioneel advies te vragen. In elk geval moeten de resultaten van de medische onderzoeken door de commissaris-generaal worden beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek. De Europese bepaling werd omgezet in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vraagt, indien dit door hem relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek, aan de verzoeker om internationale bescherming zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan aan de verzoeker vragen om zo spoedig mogelijk dit medisch onderzoek te regelen, desgevallend bij een door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aangewezen bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg.

De bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg verstrekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een rapport met vaststellingen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt. Er wordt hierbij een duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds objectief medische vaststellingen en anderzijds de vaststellingen gebaseerd op de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming.

§ 2. Indien er door de verzoeker om internationale bescherming een medisch probleem wordt opgeworpen en er geen medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 plaatsvindt, wordt hij ingelicht dat hij op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek kan regelen betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade.

Het medisch getuigschrift wordt zo spoedig mogelijk voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die in voorkomend geval een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg kan raadplegen om een advies omtrent het voormelde getuigschrift te vragen.

§ 3. Het feit dat de verzoeker om internationale bescherming weigert om het medisch onderzoek overeenkomstig paragraaf 1 te ondergaan of het feit dat er geen medisch onderzoek heeft plaatsgevonden, belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

§ 4. Het in paragraaf 1, derde lid, bedoelde rapport of het in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde medisch getuigschrift wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek om internationale bescherming.

§ 5. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de ambtenaren van het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

De Raad stelt verder vast dat uit het psychologische attest van 9 maart 2022 (Documenten verzoeker, stuk 6, nr. 3) niet blijkt dat verzoekster omwille van haar mentale toestand niet in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, noch dat zij niet in staat zou zijn geweest om in het kader van haar verzoek om internationale bescherming coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van haar verzoek. De Raad wijst er in deze op dat de opsomming van symptomen die verzoekster zou ervaren, waaronder geheugenproblemen en verwardheid, in eerste instantie gebaseerd is op verzoeksters verklaringen en niet op objectieve medische vaststellingen. Verzoekster toont met het louter neerleggen van dit psychische attest dan ook niet aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met enige bijzondere procedurele noden in haar hoofd, noch dat haar rechten niet gerespecteerd werden of dat zij niet zou kunnen voldoen aan de haar opgelegde verplichtingen in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming.

Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt naar het oordeel van de Raad daarenboven dat verzoekster over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. De *protection officer* stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige, duidelijke vragen die verzoekster kennelijk kon volgen en waarvan zij de inhoud en logica correct begreep. Verzoekster toont met de loutere verwijzing naar haar scholingsgraad aldus niet aan dat zij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat zij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijze zou kunnen uiteenzetten.

Verzoekster wordt bijgetreden waar zij in haar aanvullende nota aanvoert dat haar advocaat voor het persoonlijk onderhoud verzocht dat ze zou worden gehoord door een vrouwelijke *protection officer* en tolk, doch de Raad merkt op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan het gegeven dat verzoekster dit niet heeft aangegeven op de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*". Verzoekster antwoordde in de vragenlijst immers "*Neen*" op de vraag of ze nood had aan een vrouwelijke *protection officer* of een vrouwelijke tolk (Vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" DVZ, stuk 8 p. 3). Ook in de CGVS-vragenlijst werd aangegeven dat verzoekster geen voorkeur had om verder in de procedure in het bijzijn van een vrouwelijke of mannelijke medewerker en tolk te worden gehoord (CGVS-vragenlijst, stuk 8, p. 2). De Raad benadrukt in deze dat van verzoekster kan worden verwacht dat zij van bij de aanvang van de procedure haar volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over het verzoek en het aan haar is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover zij hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55*). Verzoekster verklaarde verder, bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, dat ze kon worden gehoord door een mannelijke *protection officer* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4,

p. 2). Indien verzoekster werkelijk meent dat zij haar problematiek enkel kon toelichten in de aanwezigheid van een vrouwelijke protection officer, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij dit ook zo zou vermelden in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*”, de “CGVS-vragenlijst” of bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wanneer haar gevraagd wordt of zij in staat is om het onderhoud te voeren. Waar verzoeker voorhoudt dat de protection officer onbekwaam was om het persoonlijk onderhoud te voeren, merkt de Raad op dat dit geenszins blijkt uit het administratief dossier. De Raad merkt hierbij op dat van verzoekster mag worden verwacht dat zij voor de asielinstantie (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat zij de feiten die de aanleiding vormen van haar vlucht uit haar land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar relaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is hierbij niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

2.4. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de geschetste recente herkomst van verzoekster daar ze tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent haar juiste geboorteplek (i), haar kennis van Mogadishu ontoereikend was (ii), ze gebrekkige verklaringen aflegde omtrent haar beweerde langdurige verblijf in Saudi-Arabië (iii), ze geen toereikende duiding kon geven omtrent het vertrek van haar familie uit Somalië (iv) en ze geen doorleefde verklaringen aflegde inzake haar terugkeer naar Somalië (v).

De verwijzing naar haar ongeschoold profiel, het aanvoeren van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing.

Vooreerst merkte de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent haar juiste geboorteplaats:

“Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u geen zicht biedt op uw werkelijke herkomstregio in Somalië. Zo legt u tegenstrijdige en vreemde verklaringen af over uw regio van herkomst in Somalië. Op de DVZ geeft u in eerste instantie aan geboren te zijn in Mogadishu, wat u later laat aanpassen naar Tulo Adad (verklaring DVZ, punt 5). Op het CGVS gevraagd naar het interview op de DVZ, antwoordt u dat er eerst werd opgeschreven dat u geboren bent in Mogadishu, maar u eigenlijk geboren bent in Tulo Adad uit de provincie Galgadud (CGVS, p. 5). Wat later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigt u opnieuw geboren te zijn in Tulo Adad (CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere clans en subclans die voorkomen in uw regio in Somalië, antwoordt u dat u er niet lang bent gebleven en u enkel kort op het platteland verbleef (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat er dorpen zijn zoals Galgabo, Riis en Budbud (ibid.). Opgemerkt dat er niet naar dorpen maar naar clans wordt gevraagd, antwoordt u dat u geen clans uit uw regio kent, aangezien u in het huis bleef in het dorp en niet naar buiten ging (ibid.). Gevraagd om het dorp Tulo Adad te beschrijven zodat wij het ons beter kunnen voorstellen, antwoordt u kortweg dat jullie in een ijzeren huis woonden en uw grootvader kamelen en geiten had (CGVS, p. 22). Gevraagd om verder te vertellen, antwoordt u dat u niet naar buiten ging (ibid.). Gevraagd welke grote wegen er zijn in Tulo Adad, antwoordt u dat u er niet lang – zo’n drie maanden – bent gebleven bij uw terugkeer naar Somalië en u tijdens uw reis wel dorpen hoorde als Budbud en Galgabo (ibid.). Gevraagd in welk district Tulo Adad ligt, situeert u het onder Ceel Dheer (ibid.). Gevraagd waar Ceel Dheer ligt ten opzichte van Tulo Adad, antwoordt u dat u het niet kent, het niet weet en u er niet bent grootgebracht (ibid.). Opgemerkt dat u er wel bent grootgebracht, aangezien u eerder verklaarde er tot uw acht à negen jaar gewoond te hebben, antwoordt u er niet grootgebracht te zijn, maar geboren te zijn in Boondheere, waar uw ouders trouwden (ibid.). Ter bevestiging gevraagd of u geboren bent in Boondheere, antwoordt u affirmatief (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen. Opgemerkt dat u eerder op het CGVS en de DVZ verklaard heeft in Tulo Adad geboren te zijn, geeft u de weinig bevredigende verklaring Tulo Adad te hebben aangegeven omdat uw vader daarvan afkomstig is (CGVS, p. 23). Gevraagd of Boondheere een stad is of u de wijk in Mogadishu bedoelt, antwoordt u dat het een district is in Mogadishu (ibid.). Opgemerkt dat u dus geboren en grootgebracht bent in Mogadishu en gevraagd of u wel vanuit Saudi-Arabië bent teruggekeerd naar Tulo Adad, antwoordt u affirmatief (ibid.).

Het feit dat u meermaals tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw herkomstregio doet sterk twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarnaast blijkt uw kennis over Mogadishu ook zeer beperkt voor iemand die er geboren en opgegroeid is. Gevraagd welke andere wijken er zijn in Mogadishu, antwoordt u naast de kwestie dat uw moeder u vertelde dat jullie in Boondheere woonden vlakbij de moskee Haji Jabarow (ibid.). Gevraagd welke andere wijken of districten er in Mogadishu zijn, antwoordt u de andere districten niet te kennen, maar dat u wel

Boondheere kent en er naast jullie El Awmude was (ibid.). Gevraagd of u nog andere namen van wijken of districten in Mogadishu kent, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom u in Mogadishu bent geboren als uw ouders niet van de hoofdstad afkomstig zijn, antwoordt u dat uw vader en moeder elkaar daar ontmoet hebben en uw moeder van een andere clan is (ibid.). Gevraagd wat uw ouders in Mogadishu deden, antwoordt u naast de kwestie dat zij elkaar daar leerden kennen (ibid.). Gevraagd waarom uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, aangezien ze daar niet geboren zijn, antwoordt u dat u het niet weet, maar uw ouders zeiden dat u daar geboren was (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom uw ouders naar de hoofdstad zijn gegaan, antwoordt u opnieuw naast de kwestie dat uw vader en moeder daar getrouwd zijn (CGVS, p. 23 en 24). Nogmaals gevraagd waarom zij – elk apart – naar de hoofdstad zijn gegaan, antwoordt u ontwijkend dat iedereen die wil naar de hoofdstad kan gaan en uw moeder niet van Tulo Adad is (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Gevraagd op welke leeftijd uw ouders naar Mogadishu zijn gegaan, vraagt u zich af hoe u dat kan weten (ibid.). Opgemerkt dat ze u daarover kunnen hebben verteld, antwoordt u dat u altijd aan het werken was voor zover u zich kon herinneren (ibid.). Gevraagd waar in Somalië Mogadishu ligt, vraagt u zich af wat met die vraag bedoeld wordt (ibid.). Gevraagd waar in Somalië u Mogadishu zou situeren, antwoordt u enkel te weten dat het in de provincie Banadir ligt (ibid.). Gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Mogadishu liggen, antwoordt u het niet te weten (ibid.).”

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door te eenvoudigweg te stellen dat ze jong was ten tijde van haar vertrek en verder ongeschoold is. Zelfs al vertrok verzoekster op jonge leeftijd uit Somalië en was ze ongeschoold dan nog kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst. Verzoekster kon echter zelfs geen eenduidige verklaringen afleggen omtrent haar juiste geboorteplaats, hetgeen een minimum aan kennis betreft. Ook de overige verklaringen van verzoekster omtrent Mogadishu getuigen van een fundamenteel gebrek aan kennis, zelfs al was verzoekster 8 à 9 jaar oud bij haar vertrek uit Somalië. Verzoekster stelde bijvoorbeeld, enkele maanden na haar repatriëring uit Saudi-Arabië, legaal met het vliegtuig uit Somalië te zijn vertrokken vanuit Mogadishu (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 6 en 12).

De verdere onwetendheid die verzoekster tentoonstelt omtrent hoe haar ouders juist in Mogadishu terecht kwamen onderstreept de oppervlakkigheid van de verklaringen van verzoekster. Verzoekster stelt hierbij dat ze haar ouders nooit bevroeg over hun verhuis naar Mogadishu. De Raad stelt hierbij dat van verzoekster toch enige mate van interesse mag worden verwacht inzake haar eigen familiale achtergrond, temeer daar deze een belangrijke rol speelt in de Somalische context. Verzoekster verklaarde stevast dat haar ouders niet oorspronkelijk afkomstig zijn uit Mogadishu en verzoekster bovendien op een gegeven moment zelf verklaarde te zijn geboren in Tulo Adad. Deze kennelijke desinteresse van verzoekster doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

Voorts oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoekster haar verklaringen over haar repatriëring naar Somalië niet aannemelijk zijn:

“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat er aan uw langdurig en onafgebroken verblijf als Somalisch vluchteling in Saudi-Arabië evenmin enig geloof kan worden gehecht. Zo kan u geen documenten voorleggen die uw verblijf in Saudi-Arabië bewijzen en legt u inconsistente verklaringen af over een eventueel repatriëringsdocument. Gevraagd naar documenten die uw verblijf in Saudi-Arabië bewijzen, antwoordt u dat u geen verblijfsvergunning had (CGVS, p. 6). Gevraagd of u een repatriëringsdocument heeft, antwoordt u in eerste instantie dat ze het hebben afgenomen op de luchthaven in Somalië (ibid.). Gevraagd wie het repatriëringsdocument afnam, antwoordt u dat ze het afnemen als je het vliegtuig verlaat (ibid.). Gevraagd waarom ze het repatriëringsdocument afnemen, antwoordt u naast de kwestie dat u al uw spullen hebt achtergelaten in uw dorp in Somalië (ibid.). Nogmaals gevraagd waarom ze het repatriëringsdocument afnemen, antwoordt u dat ze u enkel een boardingpass en ticket geven en het papier waarop uw foto staat afnemen op de luchthaven (ibid.). Gevraagd of u ooit een officieel repatriëringsdocument heeft ontvangen, antwoordt u enkel een boardingpass te hebben gekregen die u achterliet in Tulo Adad (CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd of u in Saudi-Arabië ooit een officieel repatriëringsdocument heeft ontvangen, antwoordt u van niet en dat ze het niet aan u geven (ibid.), wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen.”

Verzoekster kan de tegenstrijdigheden in haar verklaringen omtrent haar repatriëringsdocumenten niet weerleggen door te volharden in de stelling dat ze geen repatriëringsdocumenten ontving, daar de bestreden beslissing reeds vaststelde dat verzoekster hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Waar verzoekster haar ongeschoold profiel aanvoert en stelt dat ze de naam van documenten niet kent, merkt de Raad op dat verzoekster wel degelijk documenten bij naam benoemt tijdens het persoonlijk onderhoud daar ze verwijst naar een boardingpass, ticket, paspoort en uitgebreid over verblijfsvergunningen van Saudi-Arabië vertelt (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 6, 7, 8, 29, 30). Daarbij blijkt dat verzoekster ook de Arabische taal kan spreken (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoekster geen enkele kennis zou hebben over de documenten die ze al dan niet ontving en kan niet worden aangenomen dat haar kennisniveau zulke tegenstrijdigheden zoals werden vastgesteld zou verklaren.

De bestreden beslissing merkte verder pertinent op dat verzoekster geen toelichting kon geven omtrent de redenen van het vertrek van haar ouders uit Somalië:

"Bovendien kan u geen doorleefde verklaringen afleggen over de motieven van uw ouders om destijds Somalië te verlaten. Gevraagd waarom uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u dat u hoorde dat er een conflict was (CGVS, p. 9). Gevraagd welk conflict dat is, antwoordt u dat u het zich zelf niet herinnert, maar er oorlog was, en u uw moeder erover hoorde vertellen toen zij bezoek kreeg voor de Hadj-rituelen (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat uw moeder zei dat er oorlog was in het land en uw vader erg ziek is geworden (CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd welke oorlog er gaande was, antwoordt u dat u het niet weet, u het zich niet herinnert en u er enkel over hoorde via uw moeder (CGVS, p. 10). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de oorlog waardoor uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u zich niets te herinneren over die oorlog (ibid.). Nogmaals gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de oorlog waardoor uw ouders Somalië verlaten hebben, antwoordt u zich niets te herinneren, maar u hoorde dat Somalië niet veilig was (ibid.). Gevraagd wie tegen wie vocht tijdens die oorlog, antwoordt u dat u de clans niet goed kende, u altijd werkte en u geen tijd had om iets te leren (ibid.). Gevraagd waarom er toen oorlog was in Somalië, antwoordt u dat er meerdere clans wonen in Somalië en er vaak clanconflicten zijn (ibid.). Gevraagd waarom er oorlog was toen u Somalië verliet, antwoordt u het zich niet te herinneren, aangezien u jong was (ibid.). Gevraagd of uw ouders daar later nooit over vertelden, antwoordt u dat uw moeder u enkel zei dat zij jullie naar Saudi-Arabië had gebracht toen jullie jong waren en u altijd vroeg om te werken (ibid.). Nogmaals hetzelfde gevraagd, antwoordt u dat uw vader jullie verlaten heeft toen jullie nog jong waren en u hem pas recent terug zag in Somalië (ibid.). Opgemerkt dat het vreemd lijkt dat u eigenlijk niets weet over de reden waarom uw ouders in de tijd Somalië verlaten hebben, antwoordt u dat zij enkel vertelden dat er oorlog was in Somalië (ibid.). Opgemerkt dat u niets lijkt te weten over die oorlog wat vreemd lijkt aangezien het de reden was van het vertrek van uw ouders, antwoordt u altijd aan het werk was, u geen tijd had om vragen te stellen aan uw moeder en u bang was gearresteerd te worden door de politie (CGVS, p. 10 en 11)."

Verzoekster stelt hierbij wederom dat ze zeer jong was en ze desalniettemin toch enkele elementen kon duiden. Bovendien zou verzoekster geen verdere informatie nodig hebben gehad. De Raad merkt hierbij op dat zelfs al was verzoekster zeer jong ten tijde van het vertrek van haar familie uit Somalië dan nog mag men redelijkerwijze verwachten dat ze enige mate van interesse zou vertonen in de redenen die aanleiding gaven tot haar vertrek van haar thuisland, temeer daar verzoekster zich daar ook later op enig moment over kon informeren. De door verzoekster aangevoerde elementen zijn dermate vaag dat ze niet getuigen van enige mate van werkelijke beleving of interesse.

Waar verzoekster nog landeninformatie aanvoert ter ondersteuning van het feit dat er een conflict woedde ten tijde van het vertrek van verzoeksters gezin uit Somalië merkt de Raad op dat dit geen afbreuk doet aan de terechte beoordeling dat verzoekster niet in staat was om op persoonlijk niveau toelichting te geven over het vertrek van haar familie uit Somalië.

Verder merkte de bestreden beslissing op pertinente wijze op dat verzoekster weinig kennis had over Jeddah:

"Verder blijkt uw kennis over Jeddah zwaar ondermaats voor iemand die er beweert bijna vijftien jaar gewoond te hebben. Gevraagd waar in Saudi-Arabië Jeddah ligt, antwoordt u de vraag niet te begrijpen (CGVS, p. 11). Gevraagd waar in Saudi-Arabië u Jeddah zou situeren, antwoordt u nogmaals de vraag niet te begrijpen (ibid.). Opgemerkt dat Jeddah een plaats is in Saudi-Arabië en gevraagd om Jeddah te situeren in Saudi-Arabië, vraagt u zich af of er gevraagd wordt naar waar u woonde in Jeddah (ibid.). Opgemerkt dat dat niet de vraag is en nogmaals gevraagd waar in Saudi-Arabië Jeddah ligt, antwoordt u dat Jeddah in Saudi-Arabië ligt, er aan de ene kant Mekka is en aan de andere kant Riyad en Jeddah valt onder Mekka (ibid.). Gevraagd of u de windrichtingen kent, antwoordt u van niet, maar dat u wel de wijken van Jeddah kan zeggen (ibid.). Nogmaals gevraagd of u de windrichtingen zoals het noorden, zuiden en

oosten kent, antwoord u dat niet geleerd te hebben (*ibid.*). Gevraagd in welke provincie Jeddah ligt, vraagt u zich af wat met die vraag bedoeld wordt en geeft u aan geen provincie te kennen (*ibid.*). Gevraagd of ze in Saudi-Arabië met provincies werken, antwoordt u dat er provincies zijn zoals Jeddah, Damam, Riyad, Abha en Jazan, maar u daar niet ging (*ibid.*). Gevraagd in welke provincie Jeddah ligt, antwoordt u dat ontwijkend dat u hoorde dat Riyad de hoofdstad is en Jeddah de tweede grootste stad (*ibid.*). Gevraagd of Jeddah in een bepaalde provincie ligt, antwoordt u dat u er niet over hoorde, u altijd bezig was met werk en u niet buiten kwam (CGVS, p. 12). Gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Jeddah liggen, vraagt u zich af of er gepeild wordt naar andere provincies dicht bij Jeddah (*ibid.*). Nogmaals gevraagd welke dorpen of steden dicht bij Jeddah liggen, antwoordt u naast de kwestie dat er in Jeddah wijken zijn zoals Kilo Arba'a en Kilo Tamanja (*ibid.*). Gevraagd of u weet wat een dorp of stad is, verwijst u naar het dorp waar u geboren bent (*ibid.*). Opgemerkt dat dat inderdaad een plaats is en gevraagd welke plaatsen dicht bij Jeddah liggen, antwoordt u dat u enkel de wijken kent, u niets anders weet en u vaak binnen bleef (*ibid.*). Opgemerkt dat het toch niet kan zijn dat u daar woonde van uw acht of negen jaar, maar u geen plaatsen kent die dicht bij Jeddah liggen, geeft u het weinig bevredigende antwoord dat u binnen in een huis werkte en je dat enkel kan weten als je naar huwelijksfeesten in andere plaatsen gaat (*ibid.*). Gevraagd of u dan geen enkele plaats, dorp of stad kent dicht bij Jeddah, antwoordt u dat u niets hoorde over de omgeving van Jeddah en u enkel plaatsen in Jeddah zelf kent (*ibid.*). Gevraagd hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u dat u één keer naar de zee werd gebracht met de auto van het gezin (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u naast de kwestie dat u er maar één keer bent geweest en u meestal thuis bleef (*ibid.*). Gevraagd of u weet hoe ver Jeddah van de zee ligt, antwoordt u van niet (*ibid.*). Gevraagd of de zee dichtbij of veraf is, antwoordt u dat u het niet kan weten, aangezien je in de auto voor de kinderen zorgt en niet weet hoe lang de rit duurt (*ibid.*). Gevraagd of u lang in de auto zat richting zee, antwoordt u het niet exact te weten, maar u denkt dat het een twintigtal minuten was (*ibid.*)."

Verzoekster doet met haar verweer dat ze ongeschoold is geen afbreuk aan deze terechte vaststellingen. Zelfs al is verzoekster ongeschoold dan nog kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de regio waar ze ongeveer 15 jaar lang zou hebben verbleven. Verzoeksters zou verder ook niet bekend zijn met de windrichtingen, doch merkt de Raad op dat ze tijdens haar verklaringen naar het 'Noorden' verwijst (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Voorts merkt de Raad op dat het opmerkelijk is dat een Islamitisch persoon wonende te Saudi-Arabië geen besef zou hebben van welke windrichting Mekka gelegen zou zijn, daar dit een essentieel aspect uitmaakt van hun geloofsbelijdenis. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat verzoekster, in tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift, wel degelijk bekend is met provincies en districten. Verzoekster stelt immers dat Boondheere een district is in Mogadishu, en dat Mogadishu in de provincie Banadir is gelegen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 23-24).

Verzoeksters argumentatie dat ze weldegelijk een gereede kennis heeft van Jeddah, waarbij ze verwijst naar het gegeven dat ze Jeddah kon situeren nabij Mekka, ze verdere kennis toonde van Saudi-Arabië, en bepaalde zaken over Jeddah zelf kon vertellen, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeksters niet aannemelijk maakte dat ze jarenlang in Jeddah zou hebben verbleven. De Raad kan enkel vaststellen dat uit de motieven in de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld in Jeddah. De bestreden beslissing kon aldus terecht oordelen dat verzoeksters kennis van Jeddah onvoldoende was om aan te tonen dat ze er jarenlang heeft gewoond en gewerkt.

Waar verzoekster voorhoudt dat ze niet genoeg werd bevraagd over haar dagelijkse leven in Jeddah en er niet genoeg rekening werd gehouden met haar profiel tijdens de vraagstelling, merkt de Raad op dat van verzoekster geenszins een encyclopedische kennis wordt verwacht noch vereist, doch dat wel van haar kan worden verwacht dat ze een minimum aan kennis tentoonstelt, *quod non*.

Voorts kan de bestreden beslissing worden gevolgd waar deze stelde dat verzoekster vrijwel geen contact had met andere Somaliërs in Saudi-Arabië:

"Ook is het vreemd dat u in Saudi-Arabië amper contact had met Somaliërs. Hiernaar gevraagd, antwoordt u enkel frequent contact te hebben gehad met Mama H., waarvan jullie een huis huurden (CGVS, p. 27). Gevraagd van waar uit Somalië zij afkomstig is, antwoordt u dat haar clan Hawadle is (ibid.). Gevraagd uit welke regio uit Somalië zij afkomstig is, antwoordt u enkel te weten dat zij van Somalië is en tot Hawadle behoort (ibid.). Gevraagd waarom Mama H. van Somalië naar Saudi-Arabië is gegaan, antwoordt u naast de kwestie dat zij er al lang was (ibid.). Gevraagd waarom, antwoordt u opnieuw naast de kwestie dat

haar kinderen in Europa zijn (ibid.). Gevraagd waarom Mama H. naar Saudi-Arabië ging, antwoordt u nogmaals naast de kwestie dat u niet weet wanneer zij er gekomen is, maar ze er al lang was (ibid.). Opnieuw gevraagd waarom Mama H. naar Saudi-Arabië ging, antwoordt u dat u het niet kan weten, maar zij er wel woont (CGVS, p. 28). Gevraagd met welke Somaliërs u nog contact had in Saudi-Arabië, verwijst u naar de vriendinnen van uw moeder (ibid.). U kan nog antwoorden op vragen naar hun namen en clans, maar als u gevraagd wordt waarom zij Somalië verlaten hebben, antwoordt u het niet te weten aangezien u niet met hen praatte (ibid.). Gevraagd met welke Somaliërs u nog contact had in Saudi-Arabië, antwoordt u met niemand telefonisch contact te hebben gehad (ibid.). Opgemerkt dat het niet over telefonisch, maar fysiek contact gaat en gevraagd met welke Somaliërs u nog frequent contact had in Saudi-Arabië, antwoordt u enkel frequent contact te hebben gehad met de Mama die een kamer verhuurde aan uw moeder (ibid.).

Het is zeer vreemd dat u als Somalisch vluchteling in Saudi-Arabië tijdens een verblijf van bijna vijftien jaar met slechts één Somaliër frequent contact had, van wie u dan nog niet weet waarom zij destijds Somalië verlaten heeft en vanwaar uit Somalië zij afkomstig is".

Verzoekster benadrukt dat ze wel degelijk contact had met een zekere Mama H., maar gaat zodoende voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoekster vrijwel niets wist over deze persoon. Dat verzoekster zo weinig zou weten over de enige persoon die ze kent in Jeddah buiten haar eigen familie is niet aannemelijk.

Waar verzoekster stelt dat ze geen andere contacten had met andere Somaliërs daar dit niet mogelijk was gezien haar preciaire verblijfsstatus, merkt de Raad op dat verzoekster verklaarde dat ze in een gebouw woonde met andere Somalische families, waardoor niet kan worden aanvaard dat verzoekster in zulke mate geïsoleerd was van Somaliërs dat ze met niemand buiten één persoon gedurende 15 jaar lang frequent contact zou hebben gehad (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 28-29).

De bestreden beslissing merkte tenslotte nog terecht op dat verzoeksters verklaringen inzake haar terugkeer naar Somalië elke doorleving ontbraken:

"Ten slotte is het ook merkwaardig dat u niet kan aangeven wat u opviel bij terugkeer naar Somalië. Gevraagd naar uw eerste indruk van Somalië toen u terugkeerde uit Saudi-Arabië, antwoordt u dat u blij was om terug te keren, aangezien u problemen had (CGVS, p. 30). Opgemerkt dat u Somalië voor het eerst na lange tijd terugzag en gevraagd wat uw indruk was, antwoordt u dat u Saudi-Arabië gewoon was, u naar uw vader ging en het leven anders was (ibid.). Gevraagd op welke manier het leven anders was, antwoordt u dat u mishandeld werd door die man (ibid.). Gevraagd naar de grote, algemene verschillen tussen Somalië en Saudi-Arabië, antwoordt u naast de kwestie dat in Saudi-Arabië de deportatie het probleem was (ibid.). Opgemerkt dat u net zelf verklaarde grootgebracht te zijn in Saudi-Arabië en dat land gewoon te zijn en gevraagd wat u opviel aan Somalië bij terugkeer en wat de grote verschillen waren met Saudi-Arabië, antwoordt u dat u niets opviel en u het vreemd vond om naar het platteland te gaan (ibid.). Gevraagd of er nog andere zaken waren die u opvielen, antwoordt u dat niets u opviel en u mentaal niet stabiel was (ibid.). Opgemerkt dat Somalië en Saudi-Arabië toch heel verschillende landen zijn en gevraagd hoe u dat merkte in het dagelijks leven, antwoordt u kortweg dat Somalië niet veilig is door de oorlog (ibid.)."

Verzoekster herhaalt in verzoekschrift dat ze het raar vond om naar het platteland te keren, nadat ze jaren in een stad heeft gewoond, dat ze heel vlug problemen kende, dat Somalië niet veilig was en dat ze mentaal niet stabiel was. Het louter herhalen van haar verklaringen hierover volstaat niet om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten.

Waar verzoekster aanvoert dat ze wel degelijk veel heeft verteld over Tulo Adad en over wat er daar is gebeurd, merkt de Raad op dat verzoeksters lacunaire en tegenstrijdige verklaringen omtrent Tulo Adad, hetgeen hierboven reeds genoegzaam werd vastgesteld, niet bij machte zijn om de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing andermaal te weerleggen door te wijzen op het feit dat ze de namen van haar burens in Jeddah kende, ze de samenstelling van haar huis beschreef en ze de regio van Jeddah en Tulo Adad kon duiden. Voorts wijst verzoekster op het feit dat ze ook Somalisch én Arabisch spreekt, hetgeen haar verklaringen ondersteunt. Wat de vermeende kennis van verzoeksters leefwereld betreft merkt de Raad op dat uit het bovenstaande reeds genoegzaam kan worden geconstateerd dat deze kennis geenszins van zulke aard is dat ze de vaststellingen van de bestreden beslissing omtrent de recente herkomst van verzoekster doet

ombuigen. Het gegeven dat verzoekster Somali en Arabisch spreekt, betekent niet noodzakelijk dat men ook geboren is en heeft verbleven in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden. Eenzelfde redenering kan worden toegepast inzake verzoekster haar kennis van het Arabisch.

Verzoekster legt in haar aanvullende nota een nationaliteitsbewijs neer uitgereikt door de Somalische ambassade te België (Aanvullende nota verzoekster, nr. 1). De Raad is, na zorgvuldig onderzoek van het thans door verzoekster neergelegde stuk, van oordeel dat de neergelegde nationaliteitsverklaring geen afdoende bewijswaarde biedt om de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst te herstellen. Dit document vermeldt dat het werd afgegeven op vraag van de aanvrager na verificatie van de bron en de geldigheid van diens officiële identiteitsdocumenten. Het is de Raad evenwel niet duidelijk op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade te Brussel de gegevens vervat in de nationaliteitsverklaring heeft onderzocht en geverifieerd. Het is voor de Raad ook niet mogelijk om na te gaan op welke wijze en op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade de gegevens vermeld in de door haar afgeleverde nationaliteitsverklaring heeft geverifieerd. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Ten overvloede merkt de Raad op dat deze documenten hoe dan ook niet aantonen dat verzoekster tot aan haar vertrek uit Somalië in het dorp Tulo Adad heeft verbleven. De bewijsstukken die verzoekster neerlegt zijn aldus niet bij machte om de teloorgegane geloofwaardigheid van haar herkomst en asielmotieven te remediëren.

Ter volledigheid herneemt de Raad de motivering in de bestreden beslissing aangaande de besnijdenis van verzoekster:

“Betreffende de door u voorgelegde aanvraag tot defibulatie en besnijdenisattest betreft, dient te worden verwezen naar het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke herkomstregio en verblijfplaatsen voorafgaand aan uw komst naar Europa. Bijgevolg biedt u de Belgische asielinstanties geen zicht op waar en in welke omstandigheden u verbleef voor uw komst naar Europa. Bovendien drukt u zelf duidelijk uw wens uit om niet over te gaan tot defibulatie en koppelt u ook geen vrees aan een eventuele de- of herinfibulatie bij terugkeer naar Somalië (CGVS, p. 32 en 33).”

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling door het door haar neergelegde attest in aanvullende nota (Aanvullende nota verzoekster, nr. 2). Verzoekster stelt dat ze wenst te worden gedesinfibuleerd en betoogt dat dit attest daar het bewijs van is. Dit attest maakt echter geen enkel gewag van zulke procedure, aangezien het alleen vermeldt dat verzoekster een afspraak met dr. M. CAILLET, zou hebben bij Cémavie, dienst gynaecologie van het UMC Sint-Pieter te Brussel.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoekster maakt, gelet op wat voorafgaat, op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking.

In de bestreden beslissing werd verder nog op omstandige en pertinente wijze geoordeeld dat de overige door verzoekster neergelegde documenten niet van die aard zijn om de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas te herstellen. Deze motivering, die niet wordt betwist door verzoekster in haar verzoekschrift, wordt bijgevolg overgenomen:

“Wat het door u voorgelegd proces-verbaal van de politie betreft, kan worden opgemerkt dat u zich dient te wenden tot de Belgische autoriteiten.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP